DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

№ 3 | Warszawa, dnia 15 marca 1928 roku | Rok X

17.

G M.O.945.

OKÓLNIK

W SPRAWIE PRZYPOMNIENIA URZĘDNIKOM MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH NAJWAŻNIEJSZYCH PRZEPISÓW, DOTYCZĄCYCH MELDUNKU LUB STAWIENIA SIĘ WOJSKOWEGO.

I. Ze względu na konieczność uregulowania spraw ewidencji wojskowej swego personelu, co leży tak w interesie służby, jak i poszczególnych urzędników, Ministerstwo Spraw Zagranicznych przypomina, że urzędnicy Ministerstwa podlegają narówni z innemi osobami obowiązkowi meldunku, stawienia się i rejestracji wojskowej, określonemu ustawą o powszechnym obowiązku służby wojskowej z 23 maja 1924 (Dz. Ust. Nr. 61 z 1924, poz. 609) i rozporządzeniem wykonawczem do tej ustawy z 21 marca 1925 (Dz. Ust Nr. 37 z 1925, poz. 252) tudzież rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z 11 stycznia 1928 (Dz. Ust. Nr. 4 z 1928, poz. 26) i mającem być wydanem w przyszłości rozporządzeniem wykonawczem do niego.

II. W szczególności Ministerstwo Spraw Zagranicznych przypomina, że urzędnicy Ministerstwa, posiadający książeczki stanu służby oficerskiej lub książeczki wojskowe, wydane przez powiatowe Komendy Uzupełnień W. P., powinni:

1) urzędnicy Centrali Ministerstwa Spraw Zagranicznych zgłaszać do dni 8-iu w Sekcji Wojskowej Magistratu m. st. Warszawy, (obecnie Senatorska 6) i to zasadniczo osobiście, piśmiennie zaś tylko w razie poważnej przeszkody:

a) swój przyjazd do Warszawy wskutek odwołania do centrali,
b) każdą zmianę adresu w Warszawie,
c) swój wyjazd na przydział zagraniczny;

2) urzędnicy Ministerstwa Spraw Zagranicznych, posiadający przydział do służby zagranicznej, zgłaszać do dni 14-tu swój przyjazd na przydział zagraniczny w właściwym urzędzie konsularnym. Obowiązek służby w rezerwie lub pospolitem ruszeniu, a co za tem idzie, i obowiązek meldowania się trwa:

1) dla oficerów rezerwy i pospolitego ruszenia W. P. do 31 grudnia tego roku kalendarzowego, w którym kończą 60-ty rok życia;

2) dla szeregowych rezerwy i pospolitego ruszenia do 31 grudnia tego roku kalendarzowego, w którym kończą 50-ty rok życia.

III. Ministerstwo Spraw Zagranicznych przypomina dalej, że urzędnicy M. S. Z., **nie posiadający jeszcze dotychczas ustalonego stosunku do służby wojskowej,** t. j. nie zaopatrzeni w książeczki stanu służby oficerskiej lub też książeczki wojskowe lub inne właściwe dokumenty wojskowe, wydane przez Powiatowe Komendy Uzupełnień W. P., powinni jak najrychlej zgłosić się osobiście w Komisarjacie Rządu na m. st. Warszawę, Oddział Spraw Wojskowych, Referat Poborowy, celem ostatecznego uregulowania stosunku do służby wojskowej. Urzędnicy Ministerstwa Spraw Zagranicznych, posiadający przydział do służby zagranicznej, powinni załatwić te formalności przy sposobności najbliższego pobytu w kraju, narazie zaś zarejestrować się wojskowo w właściwym urzędzie konsularnym. Przy rejestracji należy podać jako miejsce swego zamieszkania w kraju: Warszawę i swój ostatni tam adres, urzędnicy zaś, którzy dotychczas jeszcze w Warszawie nie byli, powinni podać jako adres w kraju: Warszawa, ul. Fredry 1.

Urząd konsularny, przyjmujący taką rejestrację urzędnika Ministerstwa Spraw Zagranicznych, powinien bezzwłocznie przesłać do Wydziału Osobowego M. S. Z. odpowiedni wyciąg, sporządzony według wzoru Nr. 7 do okólnika Nr. 73 z 22 kwietnia 1926 w sprawie uzupełnienia i sprostowania instrukcji wojskowej, przyczem do wyciągów osób, które już poprzednio służyły w W. P., należy dołączyć odpisy posiadanych przez nie dokumentów wojskowych (zaświadczenia demobilizacyjne i t. d.).

Obowiązek zgłoszenia się lub rejestracji, o którym mowa w punkcie III, obejmuje:

1) o ile chodzi o osoby, które już poprzednio służyły w W. P., b. oficerów W. P. do 60-go roku życia włącznie, b. szeregowych W. P. do 50-go roku życia włącznie;

2) o ile chodzi o osoby, które dotychczas jeszcze w W. P. nie służyły, wszystkich urodzonych w 1883 i młodszych.

IV. Ministerstwo Spraw Zagranicznych zwraca uwagę, że niestosowanie się do obowiązujących przepisów co do stawienia się i meldunku wojskowego może pociągnąć za sobą odpowiedzialność karną w myśl art. 87 ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej (kara grzywny do 500 zł lub aresztu do 6-ciu tygodni lub obie te kary łącznie).

V. Niniejszy okólnik nie wyczerpuje poruszonych w nim spraw, które w zasadzie nie należą do zakresu działania Ministerstwa Spraw Zagranicznych i są szczegółowo unormowane w obowiązujących przepisach i instrukcjach, wydanych przez właściwe władze. Rzeczą zainteresowanych osób jest dokładne zaznajomienie się z ich treścią.

VI. O ile wyraźny przepis nie stanowi przeciwnie, wszelką korespondencję osobistą w sprawach wojskowych powinni kierować:

1) urzędnicy centrali Ministerstwa Spraw Zagranicznych — wprost do właściwych władz krajowych,

2) urzędnicy Ministerstwa Spraw Zagranicznych, posiadający przydział służbowy zagranicą, — do właściwych urzędów konsularnych.

Za Ministra
(—) Przezdziecki
Dyrektor Gabinetu Ministra
i Protokółu Dyplomatycznego

Warszawa, 15/II 1928

18.

G.M.O.8003

OKÓLNIK

W SPRAWIE UBEZPIECZENIA PRACOWNIKÓW UMYSŁOWYCH.

W związku z wejściem w życie z 1 stycznia 1928 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 24 listopada 1927 o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 106, poz. 911) i rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z 22 grudnia 1927 (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 118, poz. 1016) w tej sprawie, podaję niniejszem do wiadomości załączony okólnik Ministerstwa Skarbu Nr. D. I. 19119/5/27 z 14 grudnia 1927 w sprawie ubezpieczenia pensyjnego funkcjonarjuszów, dotyczący między innymi tych urzędników, którzy przed otrzymaniem nominacji w służbie państwowej polskiej byli członkami zakładów pensyjnych dla funkcjonarjuszów prywatnych i niektórych funkcjonarjuszów w służbie publicznej na obszarze b. zaboru austrjackiego.

Za Ministra
(—) Przezdziecki
Dyrektor Gabinetu Ministra
i Protokółu Dyplomatycznego

Warszawa, 18/II 1928

Warszawa, dnia 14 grudnia 1927 r.

MINISTERSTWO SKARBU
D.I.19119/5/27.
Ubezpieczenia pensyjne funkcjonarjuszów.

Do

Kancelarji Cywilnej Pana Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, Najwyższej Izby Kontroli Państwa, Prezydjum Rady Ministrów i wszystkich Ministerstw.

Ze strony poszczególnych władz otrzymało Ministerstwo Skarbu zapytania o wyjaśnienia wątpliwości, jakie się wyłoniły przy stosowaniu obowiązujących przepisów o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i wojska, obok przepisów obowiązującej na obszarze b. zaboru austro-węgierskiego ustawy z dnia 16 grudnia 1906 r. o ubezpieczeniu pensyjnem funkcjonarjuszów w służbie prywatnej i niektórych funkcjonarjuszów w służbie publicznej (Austr. Dz. Ust. Nr. 1 z r. 1907) w brzmieniu rozporządzenia cesarskiego z dnia 25 czerwca 1914 r. (Austr. Dz. Ust. Nr. 138 z r. 1914) i ustawy polskiej z dnia 10 czerwca 1921 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 59, poz. 370), uzupełnionej ustawą z 22 września 1922 (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 89, poz. 803).

Wobec tego wyjaśnia Ministerstwo Skarbu, że postanowienia wyżej wymienionej ustawy nie naruszają w niczem obowiązujących przepisów emerytalnych dla pracowników państwowych, a w szczególności postanowień ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 6, poz. 46 z r. 1924) i uzupełnień tej ustawy oraz wydanych do niej przepisów wykonawczych.

Tak więc ściąganie opłat emerytalnych od funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych, jak zaliczanie im czasu wysługi emerytalnej tudzież przyznawanie i wymiar zaopatrzeń mogą być dokonywane tylko przy ścisłem stosowaniu przepisów wymienionej ustawy emerytalnej zupełnie niezależnie od tego, czy dany funkcjonarjusz lub zawodowy wojskowy był kiedykolwiek ubezpieczony w myśl powołanej w ustępie pierwszym ustawy o ubezpieczeniu pensyjnem i jakie uprawnienia nabył z tego tytułu.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej, wobec ogłoszenia rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 106, poz. 911), uznało za zbędne wydawanie przepisów wykonawczych do wspomnianej wyżej ustawy o ubezpieczeniu pensyjnem funkcjonarjuszów prywatnych i niektórych funkcjonarjuszów publicznych na obszarze b. zaboru au-

stro-węgierskiego w myśl pisma tego Ministerstwa z dnia 25 października 1927 r. L.6782.U.II. ustawę tę w odniesieniu do ubezpieczonych w swoim czasie lub podlegających obowiązkowi ubezpieczenia na jej zasadzie funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych należy stosować, jak następuje:

Ustawa o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych z dnia 11 grudnia 1923 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 6, poz. 46) dotyczy jedynie funkcjonarjuszów, mianowanych na stałe, ci więc tylko funkcjonarjusze są w myśl § 2 p. 5 ustawy pensyjnej od ubezpieczenia zwolnieni. Przepis art. 37 ustawy emerytalnej o zaliczeniu do emerytury czasu służby prowizorycznej nie może być uważany za równoznaczny z zapewnieniem zaopatrzenia funkcjonarjuszom prowizorycznym, zaliczenie to bowiem uzależnione jest od zyskania mianowania na stałe, w przeciwnym zaś razie funkcjonarjusze prowizoryczni pozostaliby bez zaopatrzenia, gdyby obowiązkowi ubezpieczenia pensyjnego nie podlegali.

Obowiązek więc przekazania rezerw w myśl art. 44 ustawy z dnia 10 czerwca 1921 r. (§ 68 ustawy pensyjnej) powstaje w chwili mianowania danego funkcjonarjusza państwowego na stałe na obszarze działania ustawy z dnia 10 czerwca 1921 r.

Do zgłoszenia roszczenia o przekazanie rezerw uprawniona jest władza, powołana na zasadzie art. 27 ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 6, poz. 46). Przy zgłaszaniu roszczenia władza winna się na ten przepis powołać.

W myśl art 44 ustawy z dnia 10 czerwca 1921 r. (§ 68 ustawy pensyjnej) ma być przekazana **całkowita rezerwa premjowa.** Przekazanie nie jest uzależnione od udowodnienia uzyskania równych ekspektatyw w nowym podmiocie ubezpieczającym. Częściowe przekazywanie rezerwy premjowej nie jest przewidziane.

Oprócz rezerwy zebranej w czasie państwowej służby kontraktowej i prowizorycznej przejmuje Skarb Państwa również i rezerwy zebrane w czasie ewentualnej poprzedniej służby prywatnej.

Ponieważ ustalanie i obliczenie uprawnień funkcjonarjusza, nabytych za czas poprzedzający, mianowanie go na stałe może być uskutecznione dopiero łącznie z decyzją o przyznaniu i wymiarze emerytury (art. 27 ustawy emerytalnej) wówczas dopiero można obliczyć, w jakim stopniu uprawnienia te odpowiadają przekazanej rezerwie premjowej i ustalić wysokość ewentualnej nadwyżki, przyczem brać pod uwagę należy jedynie wartość kapitałową nabytych uprawnień, nie zaś ilość lat do wysługi emerytalnej zaliczonych, a poprzedzających datę mianowania na stałe. Nadwyżkę w ten sposób obliczoną należy z chwilą rozpoczęcia wypłaty świadczeń emerytalnych zwrócić uprawnionym do poboru tych świadczeń wraz z odsetkami w wysokości 4%, liczonemi od dnia otrzymania rezerwy, a to zgodnie z przepisami § 68 ust. 5 ustawy pensyjnej.

W wypadkach, gdy w myśl § 37 ustawy emerytalnej zaliczenie czasu służby kontraktowej uzależnione jest od uiszczenia określonej tam opłaty, na żądanie funkcjonarjusza winna być odpowiednia suma z przekazanej rezerwy na ten cel obrócona.

Jeżeli funkcjonarjusz państwowy, za którego w swoim czasie przekazano do Skarbu Państwa rezerwę premjową, zwolniony zostanie ze służby państwowej, nie uzyskawszy prawa do zaopatrzenia emerytalnego, wówczas Skarb Państwa zwróci mu przekazaną kwotę rezerwy premjowej wraz z 4% odsetkami, biegnącemi od dnia otrzymania rezerwy.

Ministerstwo Skarbu uprasza o bezzwłoczne powiadomienie o tem interesowanych i wydanie stosownych zarządzeń, aby do Lwowskiego Zakładu Pensyjnego dla funkcjonarjuszów względnie do właściwych zakładów zastępczych wysłane zostały zgłoszenia roszczenia o przekazanie rezerw premjowych za tych funkcjonarjuszów, którzy byli w swoim czasie ubezpieczeni w tych zakładach i na obszarze b. zaboru austro-węgierskiego uzyskali nominację na stałe w służbie państwowej cywilnej lub wojskowej.

Zgłoszenia winny być dokonywane odrębnie dla każdego poszczególnego funkcjonarjusza odpowiedniemi pismami z żądaniem wpłacenia odnośnej kwoty z 4% odsetkami do najbliższej kasy skarbowej oraz podaniem wszystkich okoliczności, dotyczących dotychczasowego ubezpieczenia i przekazywanej sumy z odsetkami.

Zgłoszenia te należałoby wygotować i wysłać bez zwłoki, gdyż w myśl art. 168 i 169 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 24 listopada 1927 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 106, poz. 911) w miarę stopniowego wprowadzania go w życie tracą moc obowiązującą dotychczasowe przepisy o ubezpieczeniu pensyjnem funkcjonarjuszów prywatnych i niektórych funkcjonarjuszów w służbie publicznej, a zatem także obowiązująca dotychczas na obszarze byłego zaboru austro-węgierskiego ustawa o ubezpieczeniu pensyjnem.

Otrzymane już ewentualnie kwoty z tytułu rezerw, o których mowa, uprasza się przelać do kas skarbowych, a Wydziałowi Emerytalnemu Ministerstwa Skarbu nadesłać wykazy wszystkich zgłoszeń i wpłaconych przez Zakład Pensyjny kwot.

Podsekretarz Stanu

(—) Grodyński

19.

K.III.c.212

OKÓLNIK

W SPRAWIE UPOWAŻNIENIA RADY GIEŁDY ZBOŻOWO-TOWAROWEJ W WARSZAWIE DO WYSTAWIANIA ŚWIADECTW POCHODZENIA NASION.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje niniejszem do wiadomości, że na mocy zarządzenia Ministerstwa Przemysłu i Handlu Rada

Giełdy Zbożowo-Towarowej w Warszawie upoważniona została do wystawiania świadectw pochodzenia nasion krajowych, przeznaczonych na wywóz do Bułgarji i Jugosławji.

Za Ministra
(—) *W. Babiński*
Dyrektor Departamentu

Warszawa, 18/II 1928

20.

G.M.O.209

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ZNIESIENIA KONSULATU HONOROWEGO RZ. P. W PALERMO.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych zawiadamia niniejszem, iż z 1 marca 1928 zniesiony zostaje Konsulat Honorowy Rz. P. w Palermo.

Agendy rzeczonego Konsulatu przejmie Wydział Konsularny Poselstwa Rz. P. w Rzymie.

Za Ministra
w z. Dyrektora Gabinetu Ministra
(—) *Dzieduszycki*
Naczelnik Wydziału

Warszawa, 22/II 1928

21.

G.M.O.1011

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ZMIANY ADRESU WYDZIAŁU KONSULARNEGO PRZY POSELSTWIE RZ. P. W SOFJI.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje niniejszem, że Wydział Konsularny przy Poselstwie Rz. P. w Sofji przeniesiony został do oddzielnego lokalu przy ul. Graf Ignatieff 51.

Warszawa, 22/II 1928

22.

G.M.O.724

RUCH SŁUŻBOWY

W STYCZNIU 1928 W CENTRALI ORAZ W URZĘDACH PODLEGŁYCH M. S. Z.

MIANOWANI:

Pindor Karol — Radca Poselstwa II kl. w VI st. sł. Delegat Rz. P. na Chiny w Charbinie — Radcą Poselstwa I kl. w V st. sł. z 1. II. 1928.

Lipski Józef — Radca Ministerjalny w VI st. sł. — Naczelnikiem Wydziału w V st. sł. z 1. II. 1928.

Podhorska Henryka — pracowniczka kontraktowa — Rejestratorką w IX st. sł. z 1. II. 1928.

Zaleski Władysław Józef — Attaché Konsularny w VIII st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Paryżu — Referendarzem w VIII st. sł. z 1. XII. 1927 w związku z jego odwołaniem do centrali.

PRZYDZIELENI I ODWOŁANI:

Kożuchowski Władysław — Skarbnik w IX st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Moskwie — do Konsulatu Generalnego Rz. P. w Mińsku z 1. II. 1928.

ZWOLNIENI ZE SŁUŻBY W M. S. Z.

Modzelewski Jerzy — Sekretarz X st. sł. w M. S. Z. — zwolniony ze służby państwowej z 31. I. 1928.

Warszawa, 16/II 1928

ZAKŁ. DRUK. F. WYSZYŃSKI i S-KA, WARECKA 15.